

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง
ในเขตพื้นที่อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

The Operational Efficiency of Administrative Officers in Governance and Public Order
Maintenance: A Case Study of Phon Thong District, Roi Et Province

ธนาพล มีศิริ

จิราพร พรหมงา

คณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

Thanapol Meesiri

Jirapon Promphongga

Faculty of Law and Politics, Roi Et Rajabhat University

E-mail: thanapolmeesiri@gmail.com

รับบทความ: 31 พฤษภาคม 2569; แก้ไขบทความ 5 กรกฎาคม 2569; ตอรับบทความ: 8 กรกฎาคม 2569

Received: May 31, 2026; Revised: July 5, 2026; Accepted: July 8, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง และ 2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 696 คน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างอิสระ (Independent Samples t-test) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครองในเขตพื้นที่อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.08, S.D. = 0.83) 2) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานพบว่า พนักงานฝ่ายปกครองที่มีเพศแตกต่างกันมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการปฏิบัติงานสูงกว่าเพศหญิง ส่วนพนักงานฝ่ายปกครองที่มีอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านเพศเป็นปัจจัยส่วนบุคคลเพียงปัจจัยเดียวที่ส่งผลต่อความแตกต่างของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครองในพื้นที่ศึกษา

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน; พนักงานฝ่ายปกครอง; การรักษาความสงบเรียบร้อย; ความปลอดภัยของชุมชน; การปกครองท้องถิ่น

Abstract

This study aimed to: (1) examine the level of operational efficiency in governance and public order maintenance of local administration officers; and (2) compare operational efficiency according to personal factors, namely gender, age, marital status, educational attainment, monthly income, and length of service. This study employed a quantitative research design. The population consisted of 696 individuals, including village headmen, village headmen deputies in administrative affairs, village headmen deputies in security maintenance, assistant subdistrict headmen, and subdistrict medical officers in Phon Thong District, Roi Et Province. The sample size was determined using Yamane's formula, yielding 254 respondents. The research instrument was a questionnaire with a reliability coefficient of 0.90. Data were analyzed using descriptive statistics, namely frequency, percentage, mean, and standard deviation, as well as inferential statistics, namely the independent samples t-test and one-way analysis of variance (One-way ANOVA), with statistical significance set at the .05 level.

The research findings revealed that: 1) the overall operational efficiency in administration and maintenance of peace and order of administrative officers in Phon Thong District, Roi Et Province, was at a high level ($\bar{X}$ = 4.08, S.D.=0.83) 2) the comparative analysis of operational efficiency indicated that administrative officers of different genders exhibited a statistically significant difference in operational efficiency at the .05 level, with male officers demonstrating a higher mean score than female officers. Conversely, differences in age, marital status, educational attainment, monthly income, and length of tenure did not result in a significant difference in operational efficiency. This indicates that gender was the sole personal factor influencing the variance in operational efficiency regarding administration and maintenance of peace and order among administrative officers in the study area.

Keywords: Operational Efficiency; Administrative Officers; Public Order Maintenance; Community Security; Local Administration

บทนำ

การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนถือเป็นภารกิจสำคัญของภาครัฐในการสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชน โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งหนึ่งในประเด็นสำคัญ คือ การเสริมสร้างความมั่นคงภายในประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อย และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561)

กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลักที่มีบทบาทสำคัญในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข และรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยกรมการปกครองมีภารกิจด้านการรักษาความมั่นคงภายใน การอำนวยความสะดวกเป็นธรรม การปกครองท้องถิ่น และการดูแลความสงบสุขของประชาชนในระดับพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและได้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมการปกครอง, 2565) ทั้งนี้ พนักงานฝ่ายปกครอง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบล ถือเป็นกลไกสำคัญในการดูแลทุกข์สุขของประชาชน การป้องกันและระงับเหตุร้าย รวมถึงการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในพื้นที่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (กรมการปกครอง, 2565) อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันสังคมไทยยังคงเผชิญกับปัญหาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยในหลายมิติ ทั้งปัญหาอาชญากรรม ความรุนแรงในครอบครัว และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพชีวิตและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมาย โดยข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติระบุว่า คดีอาญาที่รับแจ้งและผลการจับกุมยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกภูมิภาคของประเทศ โดยเฉพาะคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งยังคงมีสัดส่วนสูงเมื่อเปรียบเทียบกับคดีความผิดประเภทอื่น สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาอาชญากรรมยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคมไทย

สำหรับจังหวัดร้อยเอ็ด แม้จะเป็นจังหวัดที่มีความสงบเมื่อเปรียบเทียบกับหลายพื้นที่ของประเทศ แต่แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2566–2570 ได้ระบุว่าจังหวัดยังคงเผชิญปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคม และความเปราะบางของสถาบันครอบครัว ส่งผลให้การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันปัญหาในระดับพื้นที่มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น (จังหวัดร้อยเอ็ด, 2566) ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว พนักงานฝ่ายปกครองซึ่งประกอบด้วยนายอำเภอ ปลัดอำเภอ กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน จึงมีบทบาทสำคัญในการบังคับใช้กฎหมาย การเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การระงับข้อพิพาท การอำนวยความสะดวกเป็นธรรม ตลอดจนการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานด้านความมั่นคงและภาคประชาชน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ อันเป็นภารกิจสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดินและการสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนต่อภาครัฐ

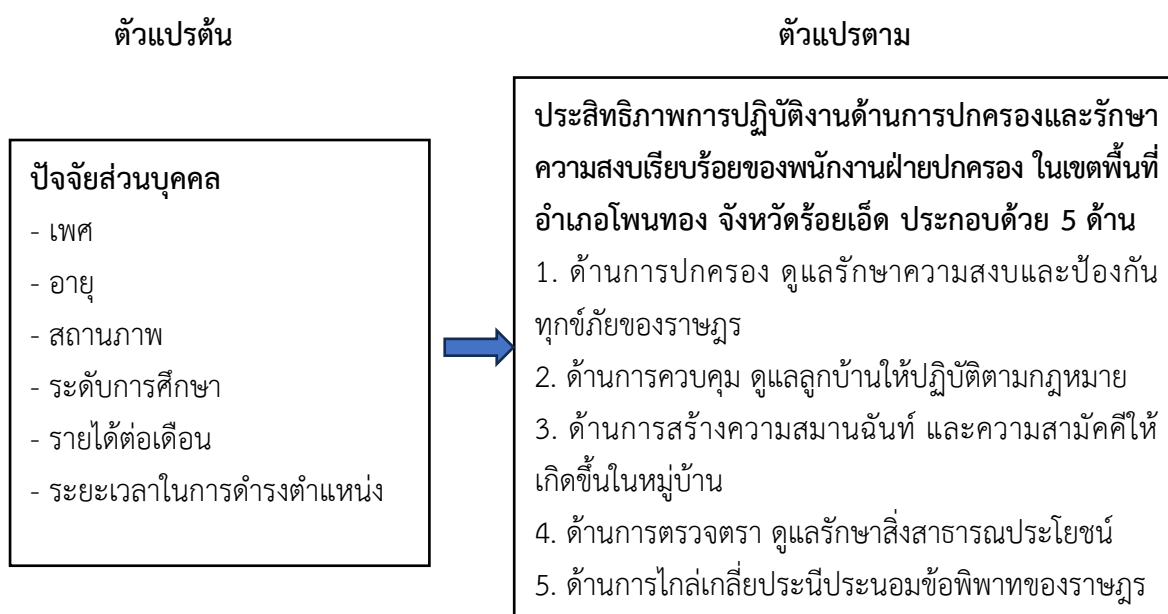
อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญด้านการปกครองระดับท้องที่ โดยพนักงานฝ่ายปกครองมีบทบาทใกล้ชิดกับประชาชนในการดูแลความสงบเรียบร้อย การป้องกันปัญหาสังคม และการอำนวยความสะดวกเป็นธรรมในชุมชน อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายปกครองยังประสบปัญหาในด้านความรู้ ความสามารถ และการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครองในเขตพื้นที่อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด” เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และเปรียบเทียบประสิทธิภาพตามปัจจัยส่วนบุคคล อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาในพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้ง 14 ตำบล ได้แก่ ตำบลโพธิ์ศรีสว่าง ตำบลโคกสูง ตำบลแวง ตำบลสระนกแก้ว ตำบลโคกกุ่ม ตำบลอุ่มเม่า ตำบลนาอุดม ตำบลโนนชัยศรี ตำบลหนองใหญ่ ตำบลโพธิ์ทอง ตำบลสว่าง ตำบลวังสามัคคี ตำบลพรหมสวรรค์ และตำบลคานาดี

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้ การวิจัยเชิงปริมาณ มุ่งศึกษาระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษา ความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด และศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพ

การปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด รวมทั้งสิ้น 696 คน (สำนักงานอำเภอโพธารอง, 2568)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 254 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโรยามาเน (Taro Yamane) และได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดการสุ่มตามสัดส่วนของประชากร (Proportionate Sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความเป็นตัวแทนของประชากรในแต่ละกลุ่มอย่างเหมาะสม

3.1 กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ใช้วิธีการเลือก ได้แก่

- 3.1.1 กำนัน จำนวน 5 คน
- 3.1.2 ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 66 คน
- 3.1.3 ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง จำนวน 143 คน
- 3.1.4 ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ จำนวน 24 คน
- 3.1.5 สารวัตรกำนัน จำนวน 10 คน
- 3.1.6 แพทย์ประจำตำบล จำนวน 6 คน

รวมทั้งสิ้น 254 คน

4. ด้านระยะเวลาในการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 1 ปี

5. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและนิยามเชิงปฏิบัติการ

2. สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3. เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

4. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ

6. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าเท่ากับ 0.90

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert's Scale 5 ระดับ) จำนวน 35 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ซึ่งใช้สำหรับการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้ 1 = น้อยที่สุด, 2 = น้อย, 3 = ปานกลาง, 4 = มาก, 5 = มากที่สุด

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

7. วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

8.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) t-test (Independent Samples) F-test (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครองในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของพนักงานฝ่ายปกครองในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ทำการศึกษ จำนวน 254 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.7 มีอายุระหว่าง 45 – 54 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.3 มีสถานภาพสมรสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.7 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.9 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87 มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งระหว่าง 0 – 3 ปี และมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง 4 – 6 ปี ในอัตราเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.3

2. ผลการศึกษาระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า พนักงานฝ่ายปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมนั้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) และเมื่อพิจารณาในรายด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎร ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาได้แก่ ด้านการปกครอง ดูแลรักษาความสงบและป้องกันทุกข์ภัยของราษฎร ($\bar{X} = 4.11$) ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน ($\bar{X} = 4.10$) ด้านการตรวจตราดูแลรักษาสิ่งสาธารณประโยชน์ ($\bar{X} = 4.04$) และด้านการควบคุมดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ($\bar{X} = 4.01$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

2.1 ด้านการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพนักงานฝ่ายปกครองให้ความสำคัญกับการใช้วิธีการเจรจาและประนีประนอมในการแก้ไขข้อพิพาทภายในชุมชนอย่างสันติ มีความเป็นกลางและยุติธรรมในการไกล่เกลี่ย รวมทั้งสามารถช่วยลดปัญหาความขัดแย้งของ

ประชาชนในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของพนักงานฝ่ายปกครองในการสร้างความสงบเรียบร้อยและความสามัคคีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชุมชนอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

2.2 ด้านการปกครอง ดูแลรักษาความสงบและป้องกันทุกภัยของราษฎร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพนักงานฝ่ายปกครองมีบทบาทสำคัญในการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน มีการสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้แก่ประชาชน รวมทั้งส่งเสริมการรายงานเหตุการณ์ผิดปกติเพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบและความใกล้ชิดของพนักงานฝ่ายปกครองในการดูแลความปลอดภัยและความสงบสุขของประชาชนในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ด้านการสร้างสามัคคีและความสามัคคีที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพนักงานฝ่ายปกครองให้ความสำคัญกับการส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น การจัดกิจกรรมที่สร้างความรักความสามัคคี และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของพนักงานฝ่ายปกครองในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือของคนในชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งและความสงบสุขร่วมกัน

2.4 ด้านการตรวจตราและดูแลรักษาสิ่งสาธารณประโยชน์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพนักงานฝ่ายปกครองและประชาชนในชุมชนให้ความสำคัญกับการดูแลรักษาสิ่งสาธารณประโยชน์ร่วมกัน มีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลทรัพย์สินสาธารณะ และเห็นว่าการร่วมมือกันรักษาสาธารณประโยชน์ช่วยส่งเสริมความเป็นระเบียบเรียบร้อยและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้ดียิ่งขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชนในการดูแลรักษาประโยชน์ส่วนรวมของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 ด้านการควบคุม ดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมาย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพนักงานฝ่ายปกครองให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม มีการให้คำแนะนำแก่ประชาชนในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง และมีการกำกับดูแลประชาชนให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักนิติธรรมและการสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลเปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศแตกต่างกันมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย ขณะที่อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่ามีแนวโน้มประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานสูงกว่า

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานในงานวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่ อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด และอ้างอิงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

1. ระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

1.1 ด้านการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎร พบว่า พนักงานฝ่ายปกครองให้ความสำคัญกับการใช้วิธีการเจรจาอย่างสันติ มีความเป็นกลางและยุติธรรมในการไกล่เกลี่ย ซึ่งช่วยลดปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ราชกิจจานุเบกษา (2552) ให้ความหมาย ด้านการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎร หมายถึง การดำเนินการเพื่อช่วยระงับข้อขัดแย้งหรือ ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างราษฎร โดยใช้วิธีการเจรจา ไกล่เกลี่ย และหาทางออกร่วมกันอย่างสันติ ไม่ว่าจะเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ทรัพย์สิน ครอบครัว หรือข้อขัดแย้งอื่น ๆ ในชุมชน โดยมีผู้นำท้องถิ่น เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตำบล หมู่บ้าน ทำหน้าที่เป็นคนกลางในการประนีประนอม เพื่อให้เกิดความสมานฉันท์ ไม่บานปลายเป็นปัญหาความรุนแรง และลดความจำเป็นในการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวัฒน์ วุฒิธรรม (2563) ให้ความหมาย การไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาท คือ กระบวนการที่บุคคลกลางที่เป็นที่นาเชื่อถือในชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ดำเนินการ เพื่อช่วยเหลือคู่กรณีที่มีข้อขัดแย้ง ให้สามารถเจรจาและหาทางออกที่ทุกฝ่ายพึงพอใจได้ โดยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมาย

1.2 ด้านการปกครอง ดูแลรักษาความสงบและป้องกันทุกภัยของราษฎร พบว่า พนักงานฝ่ายปกครองมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและดูแลความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่อย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรัณ สนั่นไหว (2565) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอนายายอาม โดยภาพรวมนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเมื่อพิจารณาในรายด้าน สามารถเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านประสิทธิภาพด้านการควบคุม ดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ด้านประสิทธิภาพด้านการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎร ด้านประสิทธิภาพ ด้านการตรวจตราดูแลรักษาสิ่งสาธารณประโยชน์ ด้านประสิทธิภาพด้านการปกครอง ดูแลรักษาความสงบ และป้องกันทุกภัยของราษฎร และด้านประสิทธิภาพด้านการสร้างความสมานฉันท์ และความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของจิรพันธ์ รุ่งเรือง และชัยนันทธรณ์ ขาวงาม (2567) ศึกษาบทบาทของกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกรณีศึกษาอำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี พบว่า บทบาทของกำนันและผู้ใหญ่บ้านครอบคลุมหลายด้าน โดยด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งดูแลความสงบเรียบร้อยของชุมชน คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่ประชาชนในพื้นที่

1.3 ด้านการสร้าง ความสมานฉันท์ และความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน พบว่า มีการส่งเสริมกิจกรรมชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี และการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีและความเข้มแข็งภายในชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทักษ์ ศรุตาศิเรเดช (2559) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนตัวแทนครัวเรือนในพื้นที่อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อทำการจัดอันดับด้านการปกครองพบว่าด้านการประชุมชี้แจงข้อราชการให้ชาวบ้านทราบอย่างสม่ำเสมอเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ ด้านการบำรุงรักษาสาธารณสมบัติของหมู่บ้าน/ชุมชน และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการเสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้กับราษฎรใน

หมู่บ้าน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ พรชัย เอี่ยมศรี (2564) ให้ความหมาย ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีในหมู่บ้าน หมายถึง กระบวนการหรือหน้าที่ของฝ่ายปกครอง ผู้นำชุมชน และประชาชนในการส่งเสริมความปรองดอง ความร่วมมือ และความเข้าใจระหว่างคนในชุมชน ผ่านการปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตย การเคารพกฎหมาย จิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ลดความขัดแย้ง และเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความเข้มแข็งของชุมชน

1.4 ด้านการตรวจตราและดูแลรักษาสิ่งสาธารณประโยชน์ พบว่า พนักงานฝ่ายปกครองและประชาชนมีความร่วมมือกันในการดูแลทรัพย์สินสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชุมชน สอดคล้องกับ ราชกิจจานุเบกษา (2552) ให้ความหมาย ด้านการตรวจตรา ดูแลรักษาสิ่งสาธารณประโยชน์ หมายถึง ในการปกครองระดับตำบล หมู่บ้านกำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นผู้ได้รับเลือกจากราษฎรในตำบลหมู่บ้านนั้นมีอำนาจปกครองดูแล ทุกข์สุขของราษฎร เป็นหน้าที่โดยตรงของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่จะต้องดูแลเอาใจใส่ในเรื่องนี้ และยังสอดคล้องกับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2561) ให้ความหมาย ด้านการตรวจตรา ดูแลรักษา สิ่งสาธารณประโยชน์ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมหรือมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ บำรุงรักษา และป้องกันการชำรุด เสียหาย หรือการบุกรุกพื้นที่ในทรัพย์สินสาธารณะที่รัฐเป็นผู้ดูแล เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

1.5 ด้านการควบคุม ดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมาย พบว่า พนักงานฝ่ายปกครองให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายอย่างโปร่งใส เป็นธรรม และมีการให้คำแนะนำแก่ประชาชนในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักนิติธรรมและการสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์ ทองกวอด และ โชติ บดีรัฐ และธรรมา โรจนตระกูล (2567) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ พรชัย เอี่ยมศรี (2565) ให้ความหมาย ด้านการควบคุม ดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมาย หมายถึง หน้าที่และกระบวนการของฝ่ายปกครอง เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือเจ้าหน้าที่รัฐในพื้นที่ให้คำแนะนำ กำกับ และตรวจสอบประชาชนให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านหรือชุมชน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย และป้องกันปัญหาอาชญากรรม รวมถึงการให้ความรู้ด้านกฎหมาย การแจ้งเตือน การกำกับพฤติกรรม และการดำเนินการตามกฎหมายเมื่อเกิดการละเมิด เพื่อสร้างสังคมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบ

2. เปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปได้ดังนี้

1) เพศ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานฝ่ายปกครองที่มีเพศแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการปฏิบัติงานสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า แม้ว่าภารกิจด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยจะครอบคลุมการปฏิบัติงานภาคสนาม การเผชิญเหตุ และการตรวจ

ตราพื้นที่ แต่การปฏิบัติงานในปัจจุบันยังให้ความสำคัญกับการประสานงาน การให้บริการประชาชน การแก้ไขปัญหา และการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย ซึ่งต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบ ความรับผิดชอบ และทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ส่งผลให้เพศหญิงประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในภาพรวมสูงกว่าเพศชาย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Peterson และ Plowman (1953) ที่อธิบายว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเกิดจากการใช้ทรัพยากร ความรู้ ความสามารถ และศักยภาพของบุคลากรให้บรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของกรีน สนั่นไหว (2565) ที่พบว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองขึ้นอยู่กับความพร้อมและศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสุพัตรา บุญจันทร์ (2558) ที่พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง จังหวัดนครปฐม ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากบริบทของพื้นที่ศึกษาและลักษณะภารกิจที่แตกต่างกัน

2) อายุ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานฝ่ายปกครองที่มีอายุแตกต่างกันมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากพนักงานฝ่ายปกครองทุกช่วงวัยได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ กฎหมาย ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติงานในรูปแบบเดียวกัน รวมทั้งมีประสบการณ์การทำงานและการเรียนรู้ร่วมกันภายในองค์กร ส่งผลให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานเดียวกัน ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ อภินันท์ คำเจริญ (2559) ซึ่งพบว่า กำนันและผู้ใหญ่บ้านที่มีอายุแตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ วสันต์ ทองกวอด โชติ บดีรัฐ และธนัสสา โรจนตระกูล (2567) ที่พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ อิรวรรณ ฤ ระนอง (2558) ที่พบว่าอายุที่แตกต่างกันส่งผลให้บทบาทในการแก้ไขปัญหาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3) สถานภาพ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานฝ่ายปกครองที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนให้เห็นว่าการปฏิบัติงานด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อยขึ้นอยู่กับบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการยึดมั่นในภารกิจของทางราชการมากกว่าสถานภาพส่วนบุคคล ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ อิรวรรณ ฤ ระนอง (2558) ที่พบว่าสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติด

4) ระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า พนักงานฝ่ายปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามีแนวโน้มประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานสูงกว่า ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีโอกาสได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะการวิเคราะห์ การวางแผน การตัดสินใจ และการประยุกต์ใช้กฎหมายหรือระเบียบราชการในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้สามารถปฏิบัติงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยได้ดียิ่งขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับการศึกษาของอภินันท์ คำเจริญ (2559) และวสันต์ ทองกวอด และคณะ (2567) ที่พบว่าระดับการศึกษาไม่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน แต่สอดคล้องกับการศึกษาของสุพัตรา บุญจันทร์ (2558) ที่พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง อย่างไรก็ตาม การแปลผลควรใช้ความ

ระมัดระวัง เนื่องจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีจำนวนเพียง 1 คน ซึ่งอาจส่งผลต่อการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

5) รายได้ต่อเดือน พนักงานฝ่ายปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่ารายได้ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่กำหนดระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ยึดมั่นในบทบาทหน้าที่และการให้บริการประชาชนเป็นสำคัญ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพัตรา บุญจันทร์ (2558) ที่พบว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง และสอดคล้องกับการศึกษาของ วสันต์ ทองกวุด และคณะ (2567) ที่พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน

6) ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ผลการวิจัยพบว่า พนักงานฝ่ายปกครองที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งแตกต่างกันมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหน่วยงานมีระบบการถ่ายทอดองค์ความรู้ การปฏิบัติงานร่วมกัน และการกำกับดูแลตามมาตรฐานเดียวกัน ส่งผลให้บุคลากรที่มีอายุงานแตกต่างกันสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพใกล้เคียงกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ อภินันท์ คำเจริญ (2559) ที่พบว่ากำนันและผู้ใหญ่บ้านที่มีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ในเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเป็นการศึกษาข้อมูลในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น จะได้นำข้อเด่นต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน ไปเป็นตัวอย่างแก่หมู่บ้านอื่น ๆ ต่อไป

2. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ในมุมมองของประชาชนผู้ได้รับการดูแลจากพนักงานฝ่ายปกครองเพิ่มเติม เพื่อเป็นการตรวจทานข้อมูลหรือผลการศึกษาจากทุกมิติ

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครองของแต่ละพื้นที่ เพื่อเป็นการนำจุดเด่นของแต่ละพื้นที่มาเป็นต้นแบบที่ดีซึ่งกันและกัน อีกทั้งเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพของพนักงานฝ่ายปกครองให้ดียิ่งขึ้นไป

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของพนักงานฝ่ายปกครอง ในเขตพื้นที่อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

เอกสารอ้างอิง

- กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2559. (2559, 18 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*, 133(6 ก), 26–30.
- กมลวรรณ ชัยสกุล. (2566). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานการให้บริการสาธารณะของข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรฝ่ายทะเบียน: กรณีศึกษาสำนักงานเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร* [สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม].
- กรัณ สนั่นไหว. (2565). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของฝ่ายปกครองในเขตพื้นที่อำเภอนายายอาม จังหวัดจันทบุรี* [การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- กัญญธิดา กล้วยนาทิต. (2566). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการธุรการสำนักงานคดีอาญาสำนักงานอัยการสูงสุด*. *วารสารวิทยาการจัดการการบริหารสาธารณะและเอกชน*, 5(2), 120–134.
- จิรพันธ์ รุ่งเรือง, & ชัยนันท์ธรรณ ขาวงาม. (2567). *บทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง: กรณีศึกษาอำเภอนนทบุรี จังหวัดชลบุรี*. *วารสารวิชาการไทยวิจัยและการจัดการ*, 5(3), 24–41.
- ถิรวัฒน์ ณ ระนอง. (2558). *บทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติด อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- ธัญญพัฒน์ โชติวรรณระสี. (2566). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น* [สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม].
- นิรันดร์ บุญกลิ่น, & ฉัตรชัย เหล่าเขตการณ์. (2567). *การยอมรับเทคโนโลยีและสมรรถนะหลักที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร*. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 18(3), 88–101.
- นุสรณ์ ภูเทวพิทักษ์, & ประคอง รัตมีแก้ว. (2567). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนชลบุรีสุขบท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง*. *วารสารชมรมบัณฑิตศิลป์*, 2(3), 62–74.
- ประทีป ศรุตชาติ. (2559). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- พิทยาภรณ์ ก่อแก้ว. (2558). *การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา* [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- เรืองฤทธิ์ มหามนตรี. (2564). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทแห่งหนึ่งในนิคมอมตะซิตี้ชลบุรี* [วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- วสันต์ ทองกวอด, โชติ บดีรัฐ, & ธนัสภา โรจนตระกูล. (2567). *ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย*. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, 15(2), 45–60.
- สำนักงานจังหวัดร้อยเอ็ด. (2564). *แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2566–2570*.

- สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี* (พ.ศ. 2561–2580) (ฉบับย่อ). สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น. (2565). *คู่มือปฏิบัติงานกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน*. กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- สุทธิพงษ์ สิงห์ค้อ. (2559). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม* [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม].
- สุพัตรา บุญจันทร์. (2558). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง จังหวัดนครปฐม* [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม].
- อภินันท์ คำเจริญ. (2559). *การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2457 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ในเขตพื้นที่อำเภออุ้มทองและอำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี* [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
- Peterson, E., & Plowman, E. G. (1953). *Business organization and management* (3rd ed.). Richard D. Irwin.